Dosar nr.2-18/2025 (2-157/2024, 2-1678/2023);
2-23122970-48-2-24082023-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

04 martie 2025 mun.Straseni

Judecătoria Străşeni sediul Central
Instanţă compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Ţurcan
Grefier Adriana Baiuş, Maria Vlas

Cu participarea reclamantului **********, reprezentantul reclamantului **********, avocatul Bînzari Liliana, împuternicită conform mandatului MA nr.***** din *****, pîrîtului ***** *****, reprezentantul pîrîtului ***** *****, avocatul Alexandr Russu, împuternicit în baza mandatului MA nr.***** din *****, în lipsa intervenientului accesoriu DGAS Centru,

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de **********, reprezentat de către avocatul Liiana Bînzari către ***** *****, intervenient accesoriu Direcţia Generală Asistenţă Socială Centru, privind schimbarea domiciliului copilului minor,-

a constatat:

La 23 august 2023, **********, reprezentat de către avocatul Liliana Bînzari a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului ***** *****, intervenient accesoriu Direcţia Generală Asistenţă Socială Centru, privind schimbarea domiciliului copiilor minori.

În motivarea acţiunii reclamantul ********** a indicat că, a fost căsătorit cu ***** ***** din ***** pînă la *****, cînd căsătoria a fost desfăcută prin hotărîrea Judecătoriei Străşeni, sediul Central. Din această căsătorie s-au născut doi copii minori, ***** *****, născut la ***** şi ***** *****, născut la *****.

Menţionează reclamantul că, din anul *****pînă în luna iunie *****, cu ***** ***** şi copiii minori au locuit în *****. În vara anului *****, din cauza pandemiei şi a nesiguranţei legate de ea, au decis că vor reveni în R.Moldova. Întîi a venit ***** ***** cu copiii, iar reclamantul a rămas să rezolve problemele ce mai rămăsese şi a venit în Moldova în luna ***** *****.

Susţine reclamantul că, ***** ***** împreună cu copiii s-a dus la părinţii săi care locuiesc în or.*****, r-nul Străşeni. Pe parcursul anului ***** copii au învăţat la gimnaziul din or.*****, r-nul Străşeni. Deşi, aparent, locuiau separat, pe parcursul întregului an, reclamantul a găsit modalităţi pentru a fi împreună cu întreaga familie. În ceea ce-i priveşte pe copii, au petrecut la reclamant toate vacanţele din cursul anului şcolar, şi în fiecare săptămînă, începînd cu ziua de vineri până duminică. Relaţiile dintre reclamant şi ***** ***** s-au tensionat la sfîrşitul lunii *****. În final, căsătoria dintre reclamant şi pârâtă a fost desfăcută prin hotărîrea judecătoriei Străşeni, sediul Central din*****.

Indică reclamantul că, tot prin hotărîrea Judecătoriei Străşeni, sediul Central din***** a fost stabilit domiciliul copiilor minori ***** ***** şi ***** ***** la domiciliul mamei lor, ***** ***** La momentul cînd s-a disputat stabilirea domiciliului copiilor minori, amreclamantul a acceptat ca copiii să locuiască cu mama lor, deşi apăruseră unele disensiuni. A crezut că ***** ***** va înţelege şi va acorda prioritate intereselor copiilor, ceea ce nu s-a întîmplat. Copiii au suportat cu greu separarea părinţilor şi au căutat înţelegere şi susţinere. Ei aveau nevoie să comunice şi cu reclamantul ca tată, mai ales că mereu au avut o relaţie foarte caldă şi apropiată cu ei. Reclamantul a acceptat ca domiciliul copiilor să fie stabilit la mama lor, sperînd că ***** ***** nu le va interzice să comunice cu el. Dacă ar fi existat acest echilibru de comunicare, educaţie comună adecvată şi susţinere emoţională a copiilor, atunci ei ar fi făcut mai uşor faţă faptului că reclamantul şi pârâta ca familie nu mai există.

Menţionează reclamantul că, ambii fii voiau să vină la el şi să petreacă mai mult timp. ***** *****, însă de fiecare data reacţiona neadecvat. Contrar intereselor şi dorinţelor copiilor, ***** ***** le cerea să se întoarcă la domiciliul ei şi de multe ori apela la poliţie pentru faptul că copii voiau să stea împreună cu tata. ***** *****, de fapt, nu a avut niciodată grijă de starea emoţională a copiilor săi. Ea îi certa, le reproşa pentru faptul că vor să vină la reclamant, sau pentru faptul că au stat la mine********** şi îi manipula emoţional. Starea de disconfort emoţională a copiilor la domiciliul mamei lor e răsturnată şi prin aceea că părinţii ei, buneii materni îi ofensează, îi umilesc.

Mai susţine faptul că, comportamentul copiilor minori s-a schimbat radical spre rău din momentul cînd au venit în Moldova. Dacă la început aveau rezultate bune la învăţătură, aveau un comportament exemplar, acum lipsesc de la şcoală, rămîn în urmă cu reuşita şcolară, au devieri mari de la regulile de disciplină. Copiii vor să vină să locuiască cu reclamantul, însă sunt manipulaţi prin faptul că există o hotărîre de judecată care a stabilit domiciliul lor cu mama şi că ei trebuie s-o respecte. Copii au nevoie de înţelegere, comunicare pe măsura înţelegerii lor, susţinere şi respect. Ei au nevoie să simtă că sunt auziţi şi ascultaţi. S-a constatat în timp că mama lor nu le poate oferi aceste necesităţi. Copii au nevoie de o atmosferă liniştită, să simtă că sunt iubiţi şi apreciaţi. Au nevoie să se poarte discuţii cu ei, să fie învăţaţi să facă diferenţa între bine şi rău. ***** ***** nu înţelege că acţionează distructiv asupra copiilor şi că consecinţele negative deja se resimt.

Solicită reclamantul admiterea prezentei cereri şi schimbarea domiciliului copiilor minori ***** *****, născut la ***** şi ***** *****, născut la *****, de la domiciliul mamei ***** *****, la domiciliul tatălui **********.

În drept, reclamantul îşi întemeiază cererea pe dispoziţiile art. 38, 83, 166, 167 din Codul de procedură civilă şi art. 63 din Codul familiei.

La *****, în cadrul şedinţei de judecată, reprezentantul reclamantului - avocatul Liliana Bînzari a înaintat cerere de completare (de modificare a cerinţelor din cadrul cererii de chemare în judecată) a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat schimbarea domiciliului copilului ***** *****, născut la *****, de la domiciliul mamei ***** *****, la domiciliul tatălui **********.

Reclamantul ********** şi reprezentantul acestuia - avocatul Liliana Bînzari, în şedinţa de judecată, au susţinut acţiunea iniţială şi cererea de completare din *****, au solicitat admiterea acestora în sensul formulat, şi anume schimbarea domiciliului copilului ***** *****, născut la *****, de la domiciliul mamei ***** *****, la domiciliul tatălui **********.

Pârâtul ***** ***** şi reprezentantul acestuia – avocatul Alexandr Russu, nu au recunoscut acţiunea şi cererea de completare, au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată. Totodată, a solicitat să nu fie separaţi copiii.

Reprezentantul Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Centru, în şedinţa de judecată fiind citat legal, nu s-a prezentat, iar prin avizul-concluzie privind stabilirea domiciliului copilului minor cu nr.*****din ***** a declarat că, acţionând în interesul superior al copilului şi conducându-se de prevederile art.63 din Codul familiei, reieşind din faptul că copilul mai mare, ***** ***** care a atins vîrsta de 14 ani domiciliază cu mama ***** *****, urmează ca copilul minor ***** *****, a.n.***** să nu fie separat de fratele său mai mare, iar Autoritatea Tutelată Teritorială nu susţine cererea de schimbare a domiciliului copilului minor ***** ***** de la mama ***** ***** la domiciliul tatălui, **********.

Fiind audiat în şedinţă de judecată, copilul minor ***** ***** a declarat că doreşte să locuiască cu ambii părinţi, să petreacă timpul egal, atât cu mama cât şi cu tata.

Audiind participanţii la proces, apreciind argumentele părţilor litigante într-u susţinerea pretenţiilor formulate şi obiecţiile înaintate, ţinând cont de probatoriul administrat şi legislaţia pertinentă, instanţa de judecată a considerat acţiunea neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.l 17 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în pricini civile sunt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe pentru justa soluţionare a pricinii.

În conformitate cu art. 118, alin.(l) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Conform art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Instanţa judecătorească conform art.130 Cod de procedură civilă, apreciază probele după intima convingere bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fară aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În şedinţa de judecată sa stabilit cu certitudine faptul că, la data de ***** ********** şi ***** ***** s-au căsătorit. Din căsătorie au doi copii ***** *****, născut la ***** şi ***** *****, născut la *****.

Prin hotărîrea Judecătoriei Străşeni, sediul Central din***** s-a desfăcut căsătoria înregistrată la ***** între ********** şi ***** ***** Iar domiciliul copiilor minori ***** ***** şi ***** ***** a fost stabilit cu mama sa ***** *****

La 23 august 2023 **********, reprezentat de avocatul Liliana Bînzari, a depus cerere privind schimbarea domiciliului copiilor minori de la mama ***** ***** cu tatăl **********.

La *****, reprezentantul reclamantului - avocatul Liliana Bînzari a depus cerere privind schimbarea domiciliului copilului ***** *****, născut la *****, de la domiciliul mamei ***** *****, la domiciliul tatălui **********.

Conform art. 58, alin.(1) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Potrivit art.62 alin.(1) şi (3) Cod Familiei, drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ţinându-se cont de interesele şi de părerea copilului. Drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Toate probleme privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ţinându-se cont de interesele şi de părerea copilului.

Potrivit art.63 alin (1) Codul familiei, în cazul când părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (2) Dacă un atare acord lipseşte, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa judecătorească, ţinându-se cont de interesele şi părerea copilului (dacă acesta a atins vârsta de 10 ani). In acest caz, instanţa judecătorească va hia în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.).

Conform art.3 alin. (1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt hiate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie hiate în considerare cu prioritate.

Principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenţiei internaţionale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui - o obligaţie de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

În acelaşi timp art.19 din Convenţie statuează că, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei acestora, exceptând situaţia în care autorităţile competente decid,

sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate devein necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltrataţi sau neglijaţi de părinţi sau în cazul în care părinţii trăiesc separat şi se impune hiarea unei hotărâri cu privire la locul de reşedinţă a copilului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat principiul bine stabilit în jurisprudenţa sa conform căruia scopul Convenţiei nu este de a proteja drepturile teoretice sau iluzorii ci cele concrete şi efective (Cauza Artico împotriva Italiei).

Prin urmare, şi la încredinţarea copiilor minori, condiţia esenţială de care instanţele judecătoreşti au îndatorirea să ţină cont, constă în interesul superior al copilului, interes ce urmează a fi stabilit prin examinarea tuturor criteriilor consacrate în acest domeniu.

Aceste criterii, stabilite de practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, dar şi de legislaţia naţională sunt vârsta copilului, posibilităţile părintelui de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală şi morală, ataşamentul faţă de copilul minor, precum şi al minorului faţă de părinte, grija manifestată de părinţi în timpul convieţuirii şi după despărţirea lor în fapt, precum şi altele asemenea.

Totodată, criteriile de apreciere a interesului superior al minorului formează un ansamblu guvernat de principiul egalităţii, ceea ce înseamnă că nu poate reţine caracterul primordial sau determinant al unuia sau altuia dintre criteriile respective.

În acest context, în cauza Karrer c. României (hotărârea din 21 februarie 2012), s-a constatat încălcarea art. 8 având în vedere că ingerinţa în viaţa privată şi de familie a reclamanţilor nu a avut la bază o analiză temeinică privind interesul superior al copilului şi procedura prevăzută de Convenţia de la Haga nu s-a desfăşurat cu celeritate. În acest sens, Curtea a mai reţinut şi că, instanţele naţionale, examinând interesul superior al copilului, nu au luat în considerare situaţia familială a minorei şi nici alte elemente importante cum ar fi situaţia medicală, psihologică sau material.

Analizând circumstanţele abordate supra în contextul criteriilor evidenţiate la art. 63 din Codul familiei, raportate la raţionamentele Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa consideră neîntemeiate cerinţele reclamantului, în ceea ce priveşte schimbarea domiciliului copilului minor ***** ***** de la mama ***** ***** cu tatăl, deoarece dispune de un loc de trai decent şi condiţii adecvate în acest sens.

Potrivit avizului-concluzie nr. *****din ***** întocmit de Direcţia generală asistenţă socială Străşeni a Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Centru (f.d.44-45), rezultă că la moment copilul cel mai mare ***** ***** locuieşte cu cet. ***** ***** în mun. *****, str. *****, unde şi frecventează instituţia de învăţământ, iar copilul cel mic locuieşte cu reclamantul **********, frecventînd instituţia de învăţământ „*****” din mun. *****. Reclamanta a mai menţionat că nu doreşte să traumeze copilul ***** *****, din care motiv şi nu a mai insistă ca să vină să locuiască cu ea, necătînd la faptul că copilul doreşte cu mama, însă are frică de tatăl **********.

Tot, potrivit avizului-concluzie nr.*****din ***** întocmit de Direcţia generală asistenţă socială Străşeni a Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Centru mama este responsabilă şi dispune de capacităţile necesare pentru a educa şi întreţine copiii în continuare. Iar, potrivit actului de investigare a condiţiilor de trai ale familiei din *****, cet.**********, aceasta locuieşte în mun.Străşeni, str.*****, apartament la bloc, împreună cu copilul minor ***** *****, d.n. *****. Periodic îl i-a la el şi pe fiul său mai mare ***** *****. Condiţiile de trai sunt bune pentru o creştere şi dezvoltare normală şi conform vîrstei. Reclamantul are grijă de copil şi de educaţia acestuia.

În cele din urmă, Direcţia generală asistenţă socială Străşeni a Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Centru a concluzionat că acţionând în interesul superior al copilului şi conducându-se de prevederile art.63 din Codul familiei, reieşind din faptul că copilul mai mare, ***** ***** care a atins vîrsta de 14 ani domiciliază cu mama ***** *****, urmează ca copilul minor ***** *****, a.n.***** să nu fie separat de fratele său mai mare, iar Autoritatea Tutelată Teritorială nu a susţinut cererea de schimbare a domiciliului copilului minor ***** ***** de la mama ***** ***** la domiciliul tatălui, **********.

Potrivit dispoziţiei Direcţiei Generale Asistenţă Socială a Consiliului raional Străşeni nr. ***** din *****, a fost stabilit graficul de întrevederi a cet. ********** cu copiii minori ***** *****, d.n. *****

şi ***** *****, d.n. *****, astfel I-a şi III-a zi de vineri a lunii de a orele 15:00 până luni la orele 08:00, tata va lua copiii de la domiciliul mamei şi va duce la şcoală; în fiecare zi de miercuri între orele 17:00-18:00, tata va comunica cu copiii telefonic.

După cum rezultă din materialele cauzei, graficul de întrevederi a fost încălcat de nenumărate ori de către reclamant, fapt constatat prin cererea înregistrată la Inspectoratul de Poliţie Străşeni la data de 20.06.2023, iar copilul minor ***** ***** locuieşte cu tatăl.

Conform art.18 alin.(1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rînd părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994 prevede că, ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele azestuia.

Graţie legislaţiei în vigoare, se desprinde principiul unanim recunoscut că, ambii părinţi au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreţinerea copiilor minori.

În acest moment al dezvoltării personale a minorului, părinţii trebuie să conştientizeze că au nu doar dreptul, dar şi îndatorirea de a-l creşte îngrijind de sănătatea şi dezvoltarea lui fizică, psihică şi intelectuală, de educaţia, învăţătura şi pregătirea profesională a acestuia, potrivit propriilor lor convingeri, însuşirilor şi nevoilor copilului. Minorul are nevoie de dezvoltare fizică şi psihologică, de educaţie, de sănătate, de securitate, de stabilitate şi de apartenenţă la o familie, de ataşament.

Instanţa a reţinut că minorul trebuie să aibă o relaţie normală cu ambii părinţi, ceea ce presupune depăşirea momentului acestuia de distanţare faţă de mamă, în caz contrar refacerea unei relaţii normale a minorului cu mama va deveni aproape imposibilă, ceea ce în niciun caz nu poate corespunde interesului superior al copilului.

Instanţa nu neagă importanţa menţinerii unui mediu stabil al minorului, inclusiv sub aspectul locuinţei şi a persoanelor implicate în viaţa curentă a copilului, dar apreciază că la acest moment orientarea spre criteriul continuităţii nu corespunde interesului acestuia de a dezvolta o relaţie normală cu ambii părinţii.

Părţile implicate trebuie să înţeleagă că măsura stabilirii domiciliului la mamă nu trebuie interpretată ca o sancţiune la adresa tatălui sau minorului, că aceştia au obligaţia de a-şi da concursul la punerea în aplicare cu bună - credinţă a hotărârii judecătoreşti cu atât mai mult cu cât reluarea convieţuirii cu minorul care a locuit un timp la celălalt părinte este probabil să nu realizeze atât de uşor, iar minorul trebuie sprijinit în a se acomoda în noul mediu fară a întrerupe legăturile cu persoanele familiare lui.

Reieşind din cele expuse , instanţa consideră că pentru dezvoltarea spirituală şi fizică a copilului ambii părinţi, în egală măsură urmează să participe la dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, astfel reclamantul urmează să se implice mai activ.

Totodată, instanţa de judecată, pune accent în mod prioritar pe dezvoltarea ataşamentului copilului faţă de fiecare din părinţii săi biologici, asigurând menţinerea copilului în mediul în care acesta a trăit şi s-a dezvoltat armonios în ultimii ani, ceea ce reprezintă, în esenţă, interesul superior al copilului.

Ataşamentul copilului faţă de părinţi şi ataşamentul părinţilor faţă de copil. Se reţine că atât mama, cât şi tatăl au rol decisiv în dezvoltarea emoţională şi socială a copilului, atât timp cât calitatea interacţiunilor lor va condiţiona calitatea relaţiilor sociale. Interesul superior al copilului reclamă menţinerea acestuia cât mai mult timp într-un mediu familial normal şi echilibrat în prezenţa ambilor părinţi pentru că riscul ruperii echilibrului sufletesc al acestuia este foarte mare odată cu încredinţarea sa unuia sau altuia dintre părinţi.

Schimbarea locului de trai al copilului de la un părinte la celălalt se va face numai respectând interesele copilului, iar dacă acesta a împlinit vârsta de 10 ani, se va ţine cont şi de opinia lui.

Instanţa mai atrage atenţia asupra faptului că studiile psihologice au aratat ca mutarea locuinţei minorilor sunt daunatoare interesului minorilor şi este important ca doar motive serioase sa fie acceptate de către instante. Se recomanda ca instantele să utilizeze strategic posibilitatea de a schimba locuinţa minorului către celălat părinte, în scopul de a descuraja migraţia ce are potenţialul de a penaliza pe părintele asupra căruia este stabilit domiciliul copilului.

Cu atât mai mult că, fiind audiat minorul ***** ***** a declarat că doreşte să locuiască cu ambii părinţi, să petreacă timpul egal, atât cu mama cât şi cu tata. Însă, reieşind din faptul că copilul mai mare, ***** ***** care a atins vîrsta de 14 ani domiciliază cu mama ***** *****, urmează ca copilul minor ***** *****, a.n.***** să nu fie separat de fratele său mai mare.

Reieşind din cele expuse, instanţa de judecată ajunge la concluzia că acţiunea iniţiată de către ********** către ***** ***** privind schimbarea domiciliului copilului minor ***** *****-***** este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 94 alin.(l) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Conform art.96 alin.l CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

În acest sens instanţa reţine că partea care are cîştig de cauză nu a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

Conform art.63 Codul Familiei al RM, în conformitate cu art.236-241 CPC RM instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de **********, reprezentat de către avocatul Liiana Bînzari către ***** *****, intervenient accesoriu Direcţia Generală Asistenţă Socială Centru, privind schimbarea domiciliului copilului minor, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul judecătoriei Străşeni sediul Central.

Preşedinte de şedinţă
Judecător **Silvia Ţurcan**